

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közéleti hetilap. — A Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Egész évre	10.—	A Polgári Kör tagjai és tanítók részére:	
Fél évre	5.—	Egész évre	6.—
Negyed évre	2.50	Fél évre	3.—
Egyes szám ára 20 fill.		Negyedévre	1.50

Felelős szerkesztő:

Dr. CZIGLER JAKAB.

Minden a lap szellemi részét illető közlemények valamint hirdetések és előfizetések a „Salgótarján és Vidéke” szerkesztőségéhez, vagy a Boros nyomdába intézendők.

Rovás.

Nem anyától lettél, —
Rózsafán termettél,
Piros pünkösdi napján
Hajnalba születél.

E nóta jut most eszembe, mikor itt most íróasztalom mellett, piros pünkösdi napján hozzá kell fognom valamit írni az újság számára. Istenem teremtem, bár csak megszállna engem is a szent lélek, hogy e valóban nehéz tisztségemnek megfelelni is tudjak. Mert hát miről is lehet itt nálunk Salgótarjában írni, mi is történik itt egy héten át. Nálunk még a legkisebb dolog is esemény számba megy s az újdonság ingerével bír, hiába falu vagyunk mi csak falu. Még a posta utca kövezése is nagy esemény nálunk, még híró uram is naponta ott gyönyörködik a munka haladásában és nézi miként válik egyelőre járhatatlanná ez az utca. De öccsimmel nézi e munkát bíró uram és nezzük mi is, mert már bizony ráfér arra az utcára egy kis — emelés, pardón rendezés.

Örül annak az utca minden lakója, csak annak a két házikónak lakói nem, kiknek ablaka már ma igen alacsony és ha a járdát emelik, épen ablakuk párkányával esik össze a járdá.

Talán ez majd csak arra indítja a házikók házi urait, hogy e viskókat lebontolják s tisztességes lakóházat építe-

nek helyükre, ugyanis nagy a lakáshiány, ők jó gseftet csinálnak s az utca nyer. Agilis bíránk majd gondoskodik róla, hogy az utca csatornázza legyen, talán lerombolják a Pannonia átellenében levő, most illemhelynek szolgáló oszlopot, nem tűrik meg végre, hogy a postaépület mellett trágyagödör legyen a idővel ismét egy rendes utcával többje van Salgótarjánnak.

Ad vocem utcarendezés. Eszembe jut míg a posta utca rendbe jön, addig rendbe jön, addig eltűnik az úgynevezett cigányvagy iskolautca.

Kérem bíró uram, sétáljon csak arra is egyszer, hisz ott építik most az új állami népiskolákat, a jóvá majd egy pár száz gyerek járni fog és nézze meg miként pusztul ez a szegény utca. Tudom azt, hogy nem bíró uramon mulik a dolog. tudom azt, hogy a Pécskő-patak szabályozásának tervei készek, azokat a képviselőtestület el is fogadta, költségvetésükkel egyetemben, de hát bíró tervez és ugyan ki végez? Vagy minálunk mindig csak azt határozzák, hogy határozni fognak? Terv terv mellett vetődik felszínre, meghányják vetik s írott malaszt marad mind. Vagy azok a lakók kik abban a szerencsétlen utcában laknak, nem adófizető polgárok, azok nem viselik a közterheket úgy mint a többiek?

De hát menjünk tovább s bízzunk a jó Istenben, ki a mezők liliomát ruházza, tán nem felejtkezik meg a Cigányutcáról sem s küld majd egy hatalmas záport,

mely majd jobban elpusztítja s akkor talán jön majd a segítség.

Segítség, segítség, erről jut eszembe a híres Polgári Kör, mely épen a segítség céljából alakult, mely körnek célja közállapotaink segíteni, a polgárok érdekei fölött őrködni és azokat védeni. Ugyálszik azonban e körre is ráillik talán ez a nóta: Télen nagyon hideg van, nyáron nagyon meleg van, dolgozni így nem lehet. Vajjon mi célból fizetjük a tagsági díjaka? ha a kör alszik. Igen helyesen írta lapunk mult számában „Egy iparos,” hogy a kör vezetősége hibát követett el akkor, mikor az állami iskolák építésénél jó előre nem gondoskodott a helybeli iparosok érdekeiről, de ép úgy hibát követ el a vezetőség, mikor nem gondoskodik arról, hogy a képviselőtestület által már megszavazott fontos közügyi dolgok végrehajtását nem sürgeti. En csak a mondó vagyok, hogy ezen állapotokon egyik vagy másik módon segíteni kell, ha a kör céljának meg nem tud felelni, fel kell oszlatni s gondoskodni kell, hogy végre alakuljon meg a közszégi kaszinó, melyre oly sok s fontos feladat vár.

A polgárok érdeke azt hiszem a legfőbb törvény, ezt védeni az előljáróság fő feladata s itt ismételve szabadjon a t. c. előljáróság felhívom egy ici-picinek látszó kis dologra felhívnom. Csakélynék látszik a dolog, de fontos: A tevizsgálat. Azelőtt kilenc órakor kezdtek, most tudom nyolc órakor kezdődik s eltart 9—10

TÁRCZA.

M.

Szerelmed lángoló lobogó lidérfény;
mindjárt megszeretlél, hogy szemembe néztél.
Bolygóhűség fénye, hamar tovább szállott —
báboldra ölelnéd az egész világot!
Olyan az én lelkem, olyan a szerelmem;
mint a mérhetetlen végtelen nagy tenger e
Felszínén csendesek, hűvösök a habok . . .
belsőjében dúlnak forró indulatok.

Sziriusz.

Marietta.

(Folytatás.)

Nem volt igaz, — Kollár nem ment hazá. Késő este hirtelen behajózták tőhöz magával a „Stefánia” csatahajóra, mely másnap korán reggel sietve indult a krétai blokárhoz. Meghívta Inricsot, aki a századnál maradt, hogy értesítse Mariettát; mondja meg neki, hogy hirtelen kellett neki elmennie, valóságilag nem is adhat hírt magáról jó ideig, mert Krétában háború van, — de azért ne féljen a kis Marietta, nemsokára visszajön ő.

Krétában ostromzár volt, teljes hét hónapig nem érintkeztek a külvilággal, teljes idejük a felkelőkkel való csatározásban telt el.

Hét hónap múlva aztán haza jöttek, délután érkeztek meg Pótlába, ilyen alkalomkor annyira sok dolog van egy hadihajón, hogy Kollár is csak este mehetett ki a városba.

Késő volt már Fisellóra nem mehetett, pedig úgy vágyott látni Mariettát. Valami balsejteimiek is kint voltak, valamit szimatolt a levegőben. No majd holnap! Ma még mulatunk egyet.

Önkénytelen a Tegetthoff felé vette útját hogy rossz kedvét eloszlassa, előléptetésére gondolt, melyet Krétában kapott; már bootsmansmatt volt, s a condnit listájában az erényei közé volt levezetve: die olokáde Kretas mitgemacht.

A Tegetthoffban javában mulattak, franklein Mici a separében fosztogatta a pénzeszebb fiukat. Atestünk az ilyeneken mindnyájan:

A mulatásban már ismerik a pénzeszebb fiukat, betuszkolják őket separéba, ott van a legszebb lány a Mici kisasszony. A fiúk borral kezdik, tele hozatják az asztalt. A legbátrabb incselkedni kezd a lánynál, a vér fejébe szalad a fiatal fiúnak, midőn keze hozzá ér a szoknyához, — utána kap, a lány menekül, közben mintha véletlen volna lecsodója az üvegeket az asztalról, s a bor folyik, sobaj! Mást kell hozni. Isznak mind,

Mici kisasszony kezd odaadóbb lenni; a legjobban lelkesülő fiúnak az ölébe ül, hagyja magát ölelni, a nyakát, fülét csókolni, — közben telehozatja az asztalt teával, az drágább. A külső lányok is bekukkantanak a Zsani meg a Nancsi, bamar azoknak is szegényeknek egy-egy csészével. Később Mici kisasszony már csak konyakot akar, akkor aztán mindnyájan konyakot isznak. — de ki győzné kis pohárkákkal nem is lehet számon tartani, tehát kezdik üvegszámra hozatni a konyakot.

Mikor fizetésre kerül a sor, a tulajdonos mindent duplán számít és a szegény fiúk azt veszik észre, hogy volt pénz, nincs pénz. Leeresztelt orral távoznak, nem vivő magokkal több emléket, egypár hideg csóknál.

Épen javában folyt a mulatság, félig-meddig be volt rúgva az egész kompánia, Mici kisasszony az egyik matrónának az ölében ül, midőn kinyit az ajtó és belépett Kollár. — szétnézett.

Nem, — a megványadt, festett képű leányban nem ismerte föl az ő kis Mariettáját, — annak a képe érintetlenül maradt meg emlékezetében.

Leült egy sarokasztalához és bort kért.

A részeg leány mozdulatlanul, kövé válva nygrott róla, mind akinek felakadt a szemé. A matróna megcsipkedte, — hallja Mici huzson bori!

Gáspiesen kelt fel, s kissé tántorogva

órán. Addig ott ácsorognak a tejes koscsik a községháza előtt, a háziasszonyok várják a tejet, a gyermekek s családfe reggelit, de hát tejvizsgálaton tej nincs, reggeli nincs. Mikor aztán hozzák végre a tejet az — összefut. Kérem nem lehetne azt a vizsgálatot még jóval előbb kezdeni, hogy a gyermekek nyolc órákor iskolába mehessenek?

Ad vocem iskola. Ma-holnap vége a tanévnek is s kezdődik a gyermekek s tanítóktól várva várt vakáció. De a szülőkre ismét nagy gond vár, a gyermek végezte a négy poigárit, most már hová adjuk, ez a kérdés? A legtöbb szülő azt szeretné, hogy gyermeke a tudományos pályára lépjen, legyen belőle — úr. A gyermeknek jó feje van (s melyik szülő hiszi azt, hogy az ő gyermekének nincs jó feje) tehát tanuljon tovább. A szülő mindent elkövet gyermeke érdekében, hogy minél jobb jövőt biztosítson gyermekének s ezt úgy véli elérhetni, hogy tudományos pályára adja, melyen sajnos ma már oly nagy a túlproduktió, hogy igen sok nálunk a szegény tudományos proletár

Az iparos s kereskedő pálya, mely pedig az igyekvőnek biztos megélhetést nyújt, nálunk még nem egyenrangú a tudományos pályával s azért még nálunk az ipar s kereskedelem a művelt nyugat országaihoz képest igen el van maradva.

Ideje volna belátnunk azt, hogy ezen a téren manap sokkal könnyebben boldogulhatni, mint a tudományos pályán. A tanév végén jól fontolják meg a szülők, milyen pályára adják gyermekeiket, ne a külső hiú látszat s családka fény szerint ítéljünk, tartsuk szem előtt a valódi életet.

X.

ment ki. A matrózok is fölcihelődtek; jó lesz már elmenni, a boatsmansmatt úr mulatni akar. Mikor a lány visszajött a borral, Kollár már egyedül volt.

Letette az üveget elébe az asztalra, tetszelgősen megállva előtte kezével megérintette a vállát.

— Szabad kérném? Hogy hívják? — kérdé tőle édeskés hangon.

— Kérem, — Kollár Gyula! felelt az. A leány megtörülte homlokát zsebkendőjével.

— Hol járt? még nem volt itt soha . . .
— Oda voltam Kréta szigetén hét hónapig.

— Fázik? kérdé aztán látva, hogy reszket a lány.

— Olyan hideg van . . . Nem érzi?

— Nem érzem én, az volna szép!

— Talán szerelmes?

— Hógnel! Nagyon!

— Ki a szeretője?

— Mi köze hozzá?

— No mondja meg! Szépen kérem . . .

Kollár felhajtotta a bort és újra kért. Mikor bejött a lány a borral, leült egy székre Kollár mellé és újra kezdte faggatni.

— Hát nem mondja meg?

— Megmondhatom, — Mariettának hívják! Ugye szép név?

— Nem Marietta Bonaventura a teljes neve?

Az utazásról.

Aktualisnak tartjuk, hogy most, midőn az emberek közül — sokan, kiknek módjukban áll — útra készülnek, az utazásról szóljunk néhány szót. Nagy általánosságban utazás alatt értjük, amikor az ember lakóhelyét elhagyva utazgat, míg végre egy helyen letelepszik s néhány hétig ott marad. Sajnos manapság mindinkább gyarapodik a számuk azoknak, kik csak azért utaznak, vagy azért mennek valahová, hogy haza jövéen elmondhassák, hogy nyaralni voltak. Mily sok azoknak a száma, kik idegen pénzen, kedv nélkül, kényszerből nyaralnak, és akik különben a legnagyobb szegényérzettel vallának be, hogy az idén seholl sem voltak. Ismerek nagyon sok szegény embert, aki nyomorog, nélkülözések között él, de nyáron nyaral. —

Mert manapság csak a külsőségek hatnak. Nem azt nézik, hogy van-e valakinek pénze és honnan szerzi azt, hanem hogy miként értékesíti. A munkát nem becsülik, de azt a pénzt sem, melyet fáradságos munka árán szerez az ember.

Nem térünk el tárgyunktól s lássuk inkább az utazás fontosságát. —

Az utazás már a legrégibb időben divott. Mikor a közlekedési eszközöknek még nyoma sem volt, már akkor élt az emberekben az utazási vágy. Az emberek már a legrégibb idő óta sokat utaztak. Különösen csodálatra méltó e tekintetben a középkor, amikor az emberek tudomány és ismeretgyarapítás céljából a közlekedési akadályok dacára bámulatos utakat tettek, hogy egyes helyeknek a nevezetességeit megtekinthessék. Hát vajjon a keresztes hadjárat más volt, mint az emberiségnek egy nagy tanulmányi kirándulása?

Az utazás az emberiség művelődésében mindenkor igen fontos szerepet játszott, fontossága azonban csak akkor érvényesül, ha tervszerűen végezzük. Utazunk azért, hogy kedvünket leljük és szórakozzunk, de utazunk azért is, hogy ismereteinket bővítsük. Már pedig ez utóbbi csak akkor lehetséges, ha már jó előre tisztában vagyunk azzal,

De az! Ismeri őt? kérdé Kollár meglepetten.

Ismerem . . . Csak hogy nagy beteg lett szegény . . . Igazán milyen feledékenyek a férfiak . . . Mért nem értesítette őt mikor elment?

— Nem lehetett, — sietve kellett mennem! De üzentem neki egy barátommal, Juretics instruktorral, hogy nyugtassa meg őt.

Egy sikoltás hangzott.

— Juretics! Verje meg az Isten . . . ! sikoltott a lány, míg teste kinosan vonaglott a széken.

Kollár meglepetten ugrott fel, kezét szeme fölé emelve meredt a lányra . . . Lassan bontakozott ki előtte mint egy látomány a Marietta képe, — felismerte őt.

Hogyan? Az ő kis Mariettája ez a festett kópü néber, aki részegen ül a matrózok ölében? Ennyire süllyedt? Határtalan düh fogta el.

Bajonettje megvillant a lámpa fényénél, ahogy kirántotta hüvelyéből, de karja erőtlennül hullott alá.

— Cédá! — hördült föl az erős mellkasból a fájdalom, aztán lassan kitémolygott az ajtón.

Hippos.

hogy hová megyünk és mit fogunk megnézni. Ha pedig ezt tudjuk, akkor azt is meg kell állapítani, hogy az egyes látni valókat milyen szempontból fogjuk megnézni.

Készültünk kell tehát az útra. Goethe azt mondta, hogy Rómában csak azt látja az ember, amit már odavitt magával. Csak az olyan tárgyak szemlézése iránt legyünk fogékonyak, melyet előre megállapított programunkba vettünk. Az ilyen tárgyakról maradandó benyomásokat szereztünk, tudásunk gyarapszik és örök időkre vésődnek emlékezetünkbe azon ismeretek, melyeket közvetlen tapasztalás által szereztünk. (f)

Hirek.

Esküvő. Dr. Takács Adolf bányatársulati orvos május 31-én tartotta esküvőjét Vetzler Jeanette kisasszonnyal Galántán.

Eljegyzés. Kirchner Béla helybeli ev. tanító eljegyezte Ruttkay Lenkét, Ruttkay Sándor helybeli ev. lelkész szép s kedves leányát.

Ligeti Miklós esküvője. Ligeti Miklós, a jeles szobrászművész Gádor Lajos városunk kedvelt polgárának sógora május hó 29-én tartotta esküvőjét Budapesten Kern Hedviggel a terézvárosi plebánia templomban. Az esküvőn előkelő közönség jelent meg köztük számos művész és író.

Meg nem tartott isteni tisztelet. A helybeli ref. leányegyház hívei a pünkösd hétfőre tervezett isteni tiszteletet meg nem tartották, mert Sörös Béla losonczyi ref. lelkész kihez ezen egyház tartozik közbefojtt akadályok miatt meg nem jelenhetett.

Zászlószentelés. Az ózdi acélgyári olvasó egyesület május hó 30-án pünkösd vasárnapján szentelte fel díszzászlaját. Ezen ünnepélyen a mi acélgyári olvasó egyesületünk küldöttségileg képviselve volt, magával vitte oda díszzászlaját is. E miatt elmaradt a szokásos ünnepi díszfelvonulás is, mely a zászlószentelés évfordulóján pünkösd vasárnapján meg szokott tartatni.

Elveszett apát gyűrű. Gleidura Géza apát-plebánusunk május hó 31-én pünkösd hétfőjén kocsin Zagyvára ment misézni. Utaközben újján levő nagy apát gyűrűt leesett és eddig meg nem került meg. Reméljük, hogy a becsületes megtaláló azt vissza adja tulajdonosának.

Jegyzőválasztás. Kamanfalvy Jenő halálával üresedésben volt a someskőzfalusi jegyzői állás. Múlt hó 28-án volt a választás. Nyolc pályázó közül Gonda Béla volt lapujtói segédjegyző, ki Kamanfalvy halála után ott mint helyettes jegyző működött, lett megválasztva.

Tanítók gyűlése. Nógrádmegye főleki járásának tanító köre múlt hó 27-én csütörtökön tartotta rendes tavaszi körgyűlését Füléken. A gyűlésen Máthé Géza kir. tanfelügyelő is résztvett. Pászty László a kör elnöke jól megérdemelt nyugalomba szándékozik vonulni és elnöki tiszttségéről lemondott. A kör sajnálattal vette tudomásul elnökének lemondását s érdemeit jegyzőkönyvileg elismerve, a közgyűlés elé ama indítványt teszi, hogy Pászty Lászlót a kör és a tanítóegyesület körében kifejtett áldásos munkálkodásért tiszteletbeli taggá valassza. Elnöknek Behine László, alelnök Barthó Dániel, pénztárnok Halász Ferenc, könyvtárnok Helcsák Antal, jegyzők Bender Károly és Liska János

ettek megválasztva. Makky György lapjűti és Süle Dénes pálfalvai tanítók igen szépen sikerült felolvasásukért jegyzőkönyvi köszönetet kaptak. A gyűlés után a füleki állomás éttermében társas ebéd volt.

Díjtekvés. A salgótarjáni acélgyári tiszti kaszinó 1909. június hó 6-án, vasárnap delután a gyári zenekar közreműködésével tartja nyári helyiségeinek díjtekvésessel egybekötött ünnepélyos megnyitását.

Utrendőri kihágás. Kristóf János karancsaljai lakos bejött Salgótarjába, hogy ut ügyes bajos dolgait elvégezze. Kocsiját lovait az alatt Isten őrizetére bízta. A lovak megútván gazdájukra várni, szaladni kezdtek és futás közben Farkas Károlyné kocsiját összetörték. Kristóf gazdának nemcsak az okozott kárt kell megtéríteni, de kihágásért meg is büntetik.

Gyilkosság. Rémes gyilkosság történt pünkösdi vasárnapján este dr. Krepuska Pál Somoskőújfaluhoz tartozó Medvespusztáján. Drezsán Pál fiatal ispán ellenséges viszonyban volt Baráth Lajos erdőkerülővel. Gyakori volt köztük a civakodás, utóbbi időben az ispán Baráthot orvadászatért feljelentette és tetleg bántalmazta, annyira, hogy Baráth orvosi láttelelet kért dr. Lövinger Rezső orvostól. Ezt megtudta Drezsán és pünkösdi vasárnapján találkozva Baráthtal ismét civakodás támadt köztük, Drezsán a nála levő fokosával megtámadta a kerülőt, ki önvédelemből fegyverhez nyúlt és az ispánt lelőtte. Másnap önként jelentkezett a csendőrségnél. A halottat kedden d. u. boncolták, a vizsgálatot ebben az ügyben Bakos Adám vizsgáló bíró vezeti.

Műkedvelő előadás. A május 15-éről pünkösdi vasárnapjára elhalasztott műkedvelői előadás, mit a helybeli műkedvelői ifjúság rendezett, sokkal nagyobb erkölcsi sikerrel járt, mint anyagival. E derék művelődés terjesztők iránt megnyilatkozó indolentia több mint érthetetlen. Mert, ha kezdetleges műkedvelőkről volna szó, akkor nem csodálkoznánk a tapasztalható műpártolás hiányáról. De itt egy tökéletesen kiváló, kitűnő erőből összetoborzott műkedvelőkről van szó, akik a kultúra javára cselekszenek. De nem próbálunk, túlhaladt álláspont, hogy itt Tarjánban a komoly dolgok iránt nincsen kellő érdeklődés. A darab, mi színre került, a „Páholy“ volt. Pompás alakítást nyújtott: Rappy Ferenc, Deutscher Károly és Deutscher Gyula. A nők részéről különösen Fehér Anonka tetszett. Általában jók voltak mindannyian, amiben legfőbb érdeme Deutscher Gyulának a rendezőnek volt. Az előadás a a Welhovszky kertben tartott meg, kitűnő időben.

Kuglizó megnyitás. A legszebb idő kedvezett pünkösdi hétfőjén a salgótarjáni bányatársulat altiszti kör kuglizó megnyitásának. Igen szép számú közönség volt jelen, a bányatársulati zenekar változatos műsora gyönyörködtette a közönséget. Trombita szó mellett hirdették ki a tekepályán díjat nyertek névsorát. Este 8 órakor a kaszinó helyiségében kedélyes táncmulatság kezdődött, mellyel a szép ünnepély méltó befejezést nyert.

Különös ünnepély. Különös ünnepély folyt le az elmúlt napokban Kisterenyén. A falu kizsoltgált bikáját az előjáróság eladta. A bikáért versenyző mészárosok fogadtak, hogy kitalálja el a bika súlyát. A fogadás léteje 200 korona volt. Paraszty Gusztáv helybeli mészáros a bika súlyát 480 kilóban

állapította meg, de a fogadást elvesztette mert a bika súlya 500 kgrnál több volt. A levágott bikát ünnepélyesen felvirágozták és a diszbe öltözött mészáros legények úgy vitték zeneszó mellett a községbe ahol a veszített fogadás árából nagy ünnepélyt csaptak. Az egész ünnepi társaságot az ünnepelt bikával egy élmes fényképész megörökítette.

Hivatal vizsgálat az ipartestületnél. Erélyes főszolgabíránk folyó évi május hó 28-án az ipartestületnél váratlan rovacsolást s hivatal vizsgálatot tartott, mely alkalommal az idő rövidsége folytán azt teljes egészében be nem fejezhette s így annak folytatását június 1-re halasztotta. — További tudósításunkat a legközelebbi számban.

Elveszett gyerek. Pünkösdi vasárnapján nagy búcsú szokott lenni Szentkúton. Sok ezer jámbor hívő látogatja meg e kegyhelyet. A legtöbbje magával viszi gyermekeit is. Egy szegény baglyasaljai asszony sirva jött községházunkhoz jelenteni, hogy a vele búcsún volt kis fia elveszett. Rendőrségünk nyomozásának meg is lett az eredménye amennyiben az elveszett fiúcskát Zagyván megtalálták, hová a többi zugyvai búcsúokkal ment.

Közgyűlés. A zugyva róna-ianuszi önk. tüzoltó egyesület f. hó 13-án d. u. 3 órakor az iskolában tartja rendes évi közgyűlését. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki megnyitó és a jegyzőkönyv hitelesítésére két tagnak kijelölése. 2. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 3. Parancsnoki jelentés. 4. Az 1908. évi egyleti és segélyalap számadásoknak előterjesztése és jóváhagyása. 5. Az 1909. évi költségelőrányszat előterjesztése és jóváhagyása. 6. Vagyonleltárnak bemutatása. 7. A szolgálati érdmek kiosztása iránt való intézkedés. 8. Egyleti ügyek. 9. Indítványok.

Tekintetes

Szerkesztő úr!

A „Salgótarján és Vidéke“ m. hó 19-iki számában „Csendélet Mátraszelen“ címen egy tudósítás jelent meg, mely alaptalanul hurocolja meg Mátraszele község közismert tisztességes békeszerető polgárait s alaptalan vádakkal illeti a község előjáróságát — végül minden alapos ok nélkül igyekszik fellevalni a felettes hatóságot, szállani ki a megsértett jogrend helyreállítására.

A tudósító vagy nem járt soha Mátraszelen, vagy ha járt — optikai csalódásnak az áldozata. — Mert másként lehetetlen az ökolnyi röögöket „felméteres átmérőjű földtömbök“nek nézni s „emberi singsontok“-at látni ott, hol legfeljebb az ódon templom tetőjéről lekerült szette fadarabok hevernek. — Csontok is kerültek elő az igaz! de ezek közül egy sem hevert napokon keresztül az úton, vagy útfélen — mert a naponkint felszínre került csontok a községi bíró felügyelete mellett összeszedettek s a kazári róm. kath. plebánia közreműködése mellett a valóságos beszentelés után annak rendje, módja szerint a temetőben helyeztettek el.

Jogosulatlan tehát a tudósító felháborodása, mert Mátraszele még nem súlydott annyira, hogy a halottakat, illetve ezek csontjait durván kihányani hagyják s ezek iránt illő kegyelettel ne adóznék!

Terve s tudósító azon állítása is, hogy a templomdomb alatti úton „életveszélyes“ a közlekedés, mert azt ma már a legutolsó falusi kisbíró is tudja, hogy a közlekedési urat olyan tárgyakat s más előlélt rakni,

vagy hányni — melyek a közlekedést gátolják — nem szabad. — A bontás közben meeresett, hogy a magas dombról a laza, puha (tehát nem felméteres tömbök!) föld az uttetre csuszott, de ez is eltávolítottatott onnan, mibelyt az szükségesnek mutatkozott.

Amint az eddigiekből is kitetszik, a mátraszelei templom, vagy annak a „közéget uraló“ dombja — egyáltalán nem veszélyezteteti az „élők testi épség“-ét, viszont a csontoknak beszentelés után történt eltemetése — azt hiszem megfelel a „pietas“ követelményeinek.

Végül még csak azt jegyzem meg, hogy a tudósítás címe egy csepet sem felel meg a tartalomnak; ha gondolkozik rajta a tudósító, megtudja miért. Talán egy hálásabb théma — mely nem lesz vonatkozásban Mátraszele csendéletével — meghozza a tudósító által elérni szándékolt sikert az újságíró terén.

Engedje meg tekintetes Szerkesztő úr, hogy ilyen hosszasan igénybe vettem türelmét, de tettem ezt azon reményben, hogy soraimnak épen a köz érdekében helyt fog adni lapjában s ez által segít megnyitni a közönséget, hogy Mátraszele nem egészen Afrikában fekszik, — viszont a Bakonytól jó messze van.

Soraim szives közlését kérve vagyok Kazaron, 1909. május 30-án
alázatos szolgálja

Csékely Sándor, körjegyző.

Fentire vonatkozó tudósítást megbízható helyről kaptuk s így közöltük ja. Szivesen adunk azonban helyt a helyreigazításnak is.
Szerk.

487/1909. vhtó. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1909. évi Sp. 100/36s 101/3. — számú végzése következtében dr. Pollatsek Armin starjáni ügyvéd által képviselt Salgótarjáni Népbank rt. javára 900 és 700 K. s jár erejű 1909. évi március hó 26 n. fogaautosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1005 kor-ra becsült következő ingóságok, n. m: bikák, kocsik és szelelő rosta nyilvános árverésen eladottnak.

Mely Árverésnek a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1909. évi V 290/2 számú végzése folytán 900 és 700 kor. tőkekövetelés ennek 1908. évi november hó 30 napjától járó 7%, kamatai 1% kezelési díj és eddig összesen 211 kor. 12 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Persén, vhtást szenvedett lakásan leendő megtartására 1909. évi június hó 5-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitélik és ahhoz a v. uni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsárón alul is el fognak adatni.

Salgótarján 1909. évi május hó 18 n.

Krúdy, kir. bir. végrehajtó.

478/1909. sz. vhtó.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pesti V. ker. kir. jbiróságának az 1908. évi Sp. XVI. 2006 3. számú végzése következtében dr. Cziller Jakab starjáni ügyvéd által képviselt Elek és tsa javára 71 kor. 10 f. s jár. erejéig 1909. évi március hó 27 n. foganatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 706 kor-ra becsült következő ingóságok, u. m. szobaburok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíróság 1909. évi V. 277/2. sz. végzése folytán 71 kor. 10 fill. tőkekövetelés ennek 1908. évi július hó 1 napjától járó 5% kamatai erejéig Salgótarjában, vhtást szenvedettnek a vasúti állomás melletti lakásán leendő megtartására **1909. évi június 9-ik n. d. u. 3 órája** határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján 1909. évi május 17 n.

Krúdy Dezső,
kir. bir. végrehajtó.

597/1909. vhtó szám.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti keresk. és vto kir. törvényszéknek 1909. évi 4585 számú végzése következtében dr. Müncz Rihard budapesti ügyvéd által képviselt Mocsári és Wrüttitz javára 150K s jár. erejéig 1909. évi március hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 2354 kor-ra becsült következő ingóságok, u. m. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a starjáni kir. jbiróság 1909. évi V. 40/4. sz. végzése folytán 150 k. tőkekövetelés ennek 1908. évi június hó 30 napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 16 kor. 55 filléren bírólak már megállapított költségek erejéig Salgótarjában, alperesnek 209 b. sz. a levő üzletében leendő megtartására **1909. évi június hó 7-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. május hó 11-én.

Krúdy Dezső,
kir. bir. végrehajtó

**Hirdetések
felvételnek.**

Léckerítés olcsón eladó.

Cím a Boros nyo dában.

ASBEST CEMENT PÁLA ELADÁSRA
(hasznló az Eternithez) keresünk képviselőket Zólyom, Nógrád, Gömör, Heves, Borsod, Abauj és Jásznaagykunszolnok megyékben. **BARNA GÁBOR FIAI** parkétgyárosok, **GYÖNGYÖS.**

Nyári mulató a Wehovszky kertben.

A nagyérdemü közönség becses tudomására hozom, hogy úgy mint a mult évben ez idén is gondos vezetésem alatt van **a Wehovszky kerti vendéglő** melyben a t. vendégeim állandóan friss sört, asztali borokat, izletes ételeket és szolid kiszolgálást fognak találni.

Aki tehát kellemesen akarja eltölteni idejét; ne mulassza el kerthelyiségemet felkeresni.

Legalkalmasabb családi összejövetel.

A n. é. közönség számos látogatását kéri

teljes tisztelettel

Krámer Samu.

**ANGOL
URI SZABO.**

Szép és dívtatos kifogástalan minőségű szövetekből kivánatra többszöri próbával készít öltönyöket és téli kabátot, szaketti és felöltőt, különlegességeket priosess és lovaglő nadrágot, valamint papri reverendát.

LÖRINCZE ISTVÁN
SALGÓTARJÁN,
A VÁROSHÁZZAL SZEMBE.

**ANGOL
URI SZABO.**